

Høringssvar vedrørende Fremtidens Skole i Norddjurs Kommune

Jeg vil indledningsvis kvittere for det store arbejde, der ligger bag anbefalingerne for Fremtidens Skole i Norddjurs Kommune.

Jeg hedder Elisabeth, har boet i landsbyen Revn siden 2021 med min mand og vores tre børn. Jeg har en kandidatgrad i musikterapi fra AAU og har erhvervserfaring fra forskellige pædagogiske stillinger.

Vi afskrev den kommunale børnehave, fordi den havde et dårligt ry, og tog i stedet del i tilblivelsen af Djursland Naturbørnehave. Her har jeg været forperson og ved hvilket ansvar, men også muligheder, det giver at have en stærk bestyrelse. Vi skrev vores børn på Norddjurs Friskoles venteliste. Igen fordi vi havde hørt så dårligt om den kommunale, og fordi friskolen går fra 0.-9. Vi har på intet tidspunkt modtaget positiv information om de kommunale skoler eller fritidstilbud, hverken fra kommunen eller fra den lokale skole, der kunne dæmme op for de dårlige rygter. Da vi nåede skolestart, begyndte vi at høre negative historier fra friskolen, og derfor valgte vi at indskrive vores barn på den lokale landsbyskole, Toubro, som, indtil videre, har taget imod os med åbne arme og gjort alle dårlige rygter til skamme.

Jeg forsøgte at stille op til skolebestyrelsesvalget for nylig som forældrerepræsentant for Toubroskolen. Jeg ville bl.a. gerne arbejde for flere elever på Toubroskolen. Skolelederens svar var, at jeg ikke passede ind i bestyrelsen, fordi jeg ikke var der for en arbejder for den samlede Søren Kanne Skole

Dette er mit udgangspunkt for mit høringssvar.

Overordnet synes jeg, at anbefalingerne peger i en fornuftig retning. Det giver god mening at arbejde for robuste skoler, stærke fællesskaber, gode fysiske rammer og mere sammenhæng i børns skoleliv.

Alligevel savner jeg nogle perspektiver, som efter min mening er afgørende, hvis vi skal lykkes med at skabe skoler, som børn, medarbejdere og familier aktivt vælger til.

Når jeg læser materialet, oplever jeg, at der er meget fokus på organisering, struktur, bygninger og ledelse, men mindre fokus på de grundlæggende årsager til de udfordringer, vi står med.

Hvis jeg skal fremhæve mine vigtigste pointer, er de:

- Trivsel og fællesskab skal være fundamentet for læring.
- Fremtidens skole skal rumme flere måder at lære på.
- Motivation og medejerskab bør fylde mere.

- Lokale styrker og lokale løsninger skal have plads.
- Tilflytning bør tænkes ind som en del af løsningen.

Trivsel og fællesskab skal være fundamentet

Hvis vi ønsker bedre faglige resultater, er vi nødt til først at tage trivsel alvorligt.

Fællesskaber er ikke blot et mål i sig selv. De er fundamentet for læring.

Børn lærer bedst, når de føler sig trygge, når de oplever at høre til, og når de har relationer til både børn og voksne omkring sig.

Derfor mener jeg, at vi bør prioritere fællesskabende aktiviteter højere, end vi gør i dag.

Det kan være:

- Kor og musikfællesskaber.
- Teater og børnekoncerter.
- Udflugter og overnatninger.
- Temauger og emneuger.
- Aktiviteter på tværs af alder, interesser eller fagligt niveau.
- Fælles projekter på tværs af klasser og årgange.

Glesborg Skole er efter min opfattelse et godt eksempel på, hvordan man kan skabe oplevelser og fællesskaber på mange niveauer.

Vi skal ikke kun uddanne børn. Vi skal også danne mennesker.

Som en lærer sagde ved borgermødet i starten af juni:

"Alle de tidspunkter, hvor vi rigtigt har mulighed for at nå ind til børnene og forstå dem, er sparet væk."

Den sætning har sat sig fast hos mig, fordi den peger på noget vigtigt. Relationer tager tid og er en af nøglerne til trivsel og læring.

En skole for forskellige børn

Jeg savner et stærkere fokus på, at børn lærer forskelligt.

Norddjurs har mange børn, som ikke nødvendigvis lærer bedst gennem traditionel tavleundervisning.

Derfor bør vi i højere grad prioritere praktiske, kreative og kunstneriske fag samt undervisningsformer, hvor læringen kan opleves og mærkes.

Jeg kunne eksempelvis ønske mig:

- Mere projektbaseret undervisning.
- Flere praktiske og kunstneriske fag.
- Hele udeskoledage og udeskole generelt. Norddjurs har en skøn natur - Den skal bruges som en selvfølge i vores skoler og i tiltrækningen af nye elever til kommuneskolerne.
- Valgfag eller interesseforløb allerede fra de yngste klassetrin.
- At lærere i højere grad kan udbyde forløb inden for områder, de selv brænder for.
- At ældre elever i nogle sammenhænge hjælper eller underviser yngre elever.

Jeg kunne eksempelvis forestille mig, at man i indskolingen kunne arbejde mere projektorienteret. Søren Kanne Skolen er godt på vej, men det ville være et salgsargument for tilflyttere hvis man reklamerede mere med det og gjorde hele indskolingstiden projektorienteret:

Et projekt kunne handle om bogstaver. Bogstaverne kunne indgå i dansk, men også i bevægelse, musik, naturfag og kreative aktiviteter. Børn lærer forskelligt, og jo flere veje vi åbner til læring, desto større chance giver vi alle børn for at lykkes.

Motivation og medejerskab

Jeg savner et større fokus på motivation som drivkraft for læring.

Eleverne bør i højere grad opleve, at skolen er et sted, de er med til at skabe.

Når børn oplever medbestemmelse og ansvar, styrkes både trivsel, motivation og fællesskab.

Lærere og elever bør sammen kunne udvikle skolens rum og miljøer, så de bliver steder, man har lyst til at opholde sig.

Hvis vi ønsker demokratiske borgere, skal børn også opleve demokrati i praksis.

Derfor mener jeg, at elever, medarbejdere og forældre bør have større reel mulighed for at præge deres lokale skole fx gennem elevråd på skolerne.

Lokale løsninger frem for ensartede løsninger

Min største bekymring ved anbefalingerne er risikoen for, at de bliver opfattet som løsninger, der skal gennemføres ens over hele kommunen.

Norddjurs Kommunes skoler er forskellige.

De har forskellige elevgrupper, forskellige kulturer, forskellige fysiske rammer og forskellige styrker.

Derfor mener jeg, at anbefalingerne bør bruges som redskaber og muligheder – ikke som krav om ensretning.

Et konkret eksempel er anbefalingen om at afskaffe tidlig SFO.

Jeg kan sagtens forestille mig skoler, hvor tidlig SFO ikke fungerer optimalt.

Men vores egen erfaring har været en anden.

Vores datter startede i tidlig SFO i april. Overgangen var svær i begyndelsen, men personalet og de øvrige børn havde tid og overskud til at hjælpe hende ind i fællesskabet.

I dag trives hun rigtig godt.

For os har tidlig SFO betydet en blød overgang fra børnehave til skole, hvor kravene gradvist kunne øges i takt med, at hun var klar.

Derfor vil jeg opfordre til, at man er varsom med helt at afskaffe ordninger, som fungerer godt nogle steder, alene fordi de ikke fungerer optimalt andre steder.

Ledelse og lokalt ejerskab

Jeg støtter ambitionen om daglig faglig ledelse på hver matrikel.

Samtidig mener jeg, at vi bør have en ambition om ledelse så tæt på den enkelte skole som muligt.

Når ansvar og beslutninger ligger tættere på hverdagen, bliver det lettere at udvikle lokale initiativer og lokale profiler.

Jeg mener også, at skolebestyrelserne bør spille en vigtig rolle i skolernes løbende udvikling. Det er min oplevelse, at f.eks. medlemmerne i Søren Kanne Skolernes bestyrelse har den opfattelse, at de ikke har ret meget reel indflydelse på skolernes udvikling. Derfor bør det prioriteres at uddanne (tilbyde kurser i bestyrelsesarbejde og samarbejde til) ledere og bestyrelsesmedlemmer. Hvis det ikke allerede foregår.

Hvis større organisatoriske enheder fastholdes, kunne lokale bestyrelser eller forældreråd (her refereres specifikt til afdelingerne på Søren Kanne Skolen) samtidig få reel indflydelse på forhold, der vedrører den enkelte skole.

Tilflytning er en del af løsningen

Noget af det, jeg savner mest i materialet, er fokus på tilflytning.

Hvis vi ønsker skoler i fremtiden, skal vi også have flere børn til kommunen.

Derfor bør skolestrategien og tilflytterstrategien tænkes langt tættere sammen.

Vi bør blive bedre til at fortælle de gode historier om vores skoler, fritidsliv, kulturliv og fællesskaber.

Jeg kunne eksempelvis forestille mig:

- Velkomstmateriale målrettet nye børnefamilier.
- Synliggørelse af fritidsliv, spejdere, kulturskole og foreninger.
- Lege-skole-dage for førskolebørn - særligt på de skoler, der mangler elever.
- Aktiviteter hvor ældre elever er med til at vise skolen frem.

Som tilflytter oplever jeg et stort potentiale i at fortælle mere om alt det, Norddjurs faktisk kan tilbyde børnefamilier.

Udfordringen med lukningstruede skoler

Jeg savner også en strategi for de skoler, der gennem længere tid har været præget af usikkerhed om deres fremtid.

Når en skole først får ry for at være lukningstruet, bliver den ofte endnu mere sårbar.

Forældre bliver usikre, elevtallet falder, og fortællingen om skolen bliver negativ.

Derfor bør der være en aktiv strategi for, hvordan kommunen i samspil med bestyrelserne genopbygger tilliden til skoler, der har været genstand for lukningsdiskussioner.

Afsluttende bemærkning

Mit håb er, at Fremtidens Skole i Norddjurs ikke kun kommer til at handle om struktur, økonomi og organisering.

Jeg håber, at vi også tør tale om trivsel, motivation, dannelse, fællesskab, lokale forskelle og tilflytning.

Vi skal selvfølgelig drive skolerne ansvarligt.

Men vi skal også skabe skoler, som familier aktivt vælger til.

Skoler med stærke fællesskaber.

Skoler med plads til forskellige børn.

Skoler med lokale profiler.

Og skoler som er med til at gøre Norddjurs til et endnu mere attraktivt sted at være børnefamilie.